

הַפֶּלֶב הַמְאֵמֵץ

בְּבִקֵּר אָבִיבִי אֶחָד, בְּאֶחָד מֵיָמֵי הַחֲפֹשָׁה, יֵצְאוּ תַמִּי וְדָנָה, שְׁתֵּי אֲחֵיות, לְטֵיִל בְּפָרֶק. פֶּתְאוּם רָאוּ כֶּלֶב עֶזוּב וּמְלַכְלָךְ. תַּמִּי הִצְבִּיעָה לְעֵבֶר הַכֶּלֶב וְאָמְרָה: "דָּנָה, בּוֹאִי נִקַּח אֶת הַכֶּלֶב הַזֶּה וְנִרְחֵץ אוֹתוֹ. הוּא נִרְאֶה לִי מְסֻכָּן כְּזֶה." וְדָנָה הִסְפִּימָה.

"אוּלֵי אִם הוּא יִהְיֶה נָקִי, אִמָּא תִסְכִּים לְהִשְׁאִיר אוֹתוֹ אֶצְלָנוּ," הוֹסִיפָה.

תַּמִּי לָקַחָה אֶת הַכֶּלֶב בְּיָדֶיהָ, חִבְּקָה אוֹתוֹ, כִּי הוּא פָּחַד מְאוֹד וְגַם הָיָה רָעִב מְאוֹד.

שְׁתֵּי הָאֲחֵיות הִגִּיעוּ לְבֵיתוֹ וְיָרְדוּ לַמְרִתָּף.

דָּנָה הִלְכָה לְהַבִּיא עֶצֶם, וְתַמִּי הִכְנִיסָה אֶת הַכֶּלֶב לְתוֹךְ גִּיגִית שֶׁל מַיִם וְסִבּוֹן וְהִתְחִילָה לְרַחֵץ אוֹתוֹ.

"תַּמִּי! אֵיךְ נִקְרָא לְכֶלֶב?" שְׁאַלָה דָּנָה. "אוּלֵי נִקְרָא לוֹ בּוֹבִי," עֲנָתָה תַּמִּי. וְהַבְּנוֹת הִסְפִּימוּ עַל הַשֵּׁם בּוֹבִי.

לְאַחַר שֶׁרְחֲצוּ אֶת הַכֶּלֶב וְנִגְבוּ אוֹתוֹ, שָׁמוּ לוֹ קוֹלָר וְסָרְט עַל הָרֵאשׁ. "עֲכָשׂוּ הוּא מוֹכֵן לְפָגֵשׁ אֶת אִמָּא," אָמְרָה תַּמִּי. "תִּרְאִי

כִּמָּה הוּא יָפֵה," אָמְרָה דָּנָה. "אִמָּא וְדַאי תִסְכִּים לְאֵמֵץ אוֹתוֹ." בְּפִחַד נִגְשׂוּ לְאִמָּא וְאָמְרוּ: "אִמָּא, תִּרְאִי, מְצָאנוּ כֶּלֶב חֲמוּד וְנָקִי.

אֶת מְרֻשָּׁה לָנוּ לְאֵמֵץ אוֹתוֹ?" שְׁאַלָה תַּמִּי אֶת אִמָּא.

אִמָּא חִיְכָה וְעֲנָתָה: "כֵּן, בָּנוֹת, אֲתָן יְכוּלוֹת לְאֵמֵץ אוֹתוֹ."

הַבְּנוֹת קִפְצוּ מְשֻׁמָּחַ וְהִחִילוּ לְשַׁחֵק עִם הַכֶּלֶב בְּכַדוֹר.

"תוֹדָה, אִמָּא, תוֹדָה שֶׁהִסְפַּמְתְּ!" קָרְאוּ הַבְּנוֹת בְּשִׁמְחָה.